

KÜRESELLEŞME, AB ve TÜRKİYE

Önder YILMAZ, MSc

ADD Pendik Şubesi Başkan Yardımcısı

Prof. Dr. Ahmet SALTİK

ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi / Marmara Bölge Temsilcisi

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ GENÇLİK KURULTAYI KONUŞMASI

Yüce Atatürk'ün Samsun'a Çıkışının 83. ve ADD'nin Kuruluşunun 13. Yıldönümü

19 MAYIS 2002, SAMSUN

Sözlerime, **Yüce Atatürk**'ten, hepimizi ürpertmesi gereken görkemli bir alıntı ile başlamak istiyorum :

"İki Mustafa Kemal vardır: Biri ben, etten ve kemikten, geçici Mustafa Kemal. İkinci Mustafa Kemal, O'nu 'ben' kelimesiyle ifade edemem. O ben değil, bizdir. O, memleketin her köşesinde yeni fikir, yeni hayat ve büyük ülkü için uğraşan aydın ve savaşçı bir topluluktur. Ben onların rüyasını temsil ediyorum. Benim teşebbüslerim, onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir. O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz. Geçici olmayan, yaşaması ve başarması gereken Mustafa Kemal, O'dur. "

GİRİŞ ve AMAÇLAR :

Türkiye'mizin çalkantılarını, sarsıntılarını ve giderek derin bunalımıyla tüm bunların nedenlerini yalnızca kendi iç dinamiklerimizle açıklama olanağımız yoktur. Bir başka deyişle, bulunduğunuz coğrafyada yaşanan olayları dış dünyadan ayrı değerlendirmemiz, sorunlarımızı saptamada ve üreteceğimiz çözümlerde bizi yanlış belirlemelere düşürebilir.

Güncelliğini 11 Eylül'deki (2001) terör saldırısıyla yitirmiş gibi gözükten Küreselleş(tir)me, olayların görünen yüzündeki yansımaların arka planını hazırlıyor gibi gösterilmekte ve algılanmaktadır. Bu olgu, tartışmalarda güncel değerini yitirmiş sanılsa da, 11 Eylül de içinde olmak üzere ve sonrasında gelişen süreçte birinci derecede etkin rol oynamaktadır. Ancak Küreselleş(tir)me sürecinin kendisinin başlıbaşına bir amaç olmayıp, küresel ölçekte bir **sermaye imparatorluğu** kurmanın aracı olarak kullanılagelmekte olduğunun altını, konuşmamızın daha başında kalın çizgilerle çizmekte büyük yarar görmekteyiz.

Bilindiği gibi, 1. ve 2. Sanayi Devrimleriyle sermaye birikimi ciddi düzeyde gerçekleştirilmiştir. BM Kalkınma Programı (UNDP) verilerine göre, küresel gelirin % 82.7'sine dünyanın en varlıklı 1/5'ince el konulmaktadır. En yoksul 1/5'i ise, dünya gelirinin yalnızca % 1.4'ü ile yetinmek zorundadır. Söz konusu gelir dağılımı, bütün zamanların en eşitsiz paylaşımı olup, Küreselleşmenin hız kazandığı son 30 yılda özellikle adaletsizleş(tiril)miştir.

Olağanüstü boyutlara varan söz konusu 20/80 dengesizliği, uçurumlaşan kuzey/güney ayrımı yalın bir özetle, Kanadalı Prof. M. Chossudovsky'nin ustaca adlandırmasıyla ".. **küreselleşen yoksulluk..**" olup, ".. **Küreselleşme, olağanüstü küresel soygunun maskesidir..**" (*Yoksulluğun Küreselleşmesi kitabından..*)

ABD eski dışişleri bakanlarından Dr. H. Kissinger'in şu değerlendirmesi, Küreselleşme'nin asıl yüzünü perdeleme işlevlidir :

- *Küreselleşme, Amerikan hegemonyasının öteki adıdır..*

Sunu; Küreselleşme, AB ve Türkiye bağlamını ana çizgileriyle irdeleme amacındadır.

1- YENİ DÜNYA DÜZENİ (YDD, New World Order)

Kamuoyunda daha çok *Küreselleşme* ya da *Globalleşme* olarak bilinen ve asıl adı *Yeni Dünya Düzeni* (YDD) olan dünyadaki bu niteliksel değişim, -şurası herkesçe kabul edilebilir ki- iyi ya da kötü, Dünya'nın tümünü etkilemektedir. İyi ya da kötü, çünkü bu olguyu, çoğu ekonomist bilim adamları ve siyasetçilerin bir bölümü iyiye yorarken, buna karşı tepki geliştirenler de vardır.

YDD, kendisinden önceki düzeni eski yapacak sürece, teknolojik ve ekonomik süper güç ve bir kutup olarak kabul edilen SSCB'nin "devlet olma özelliğini yitirmesi sonucu girmiştir" ya da böyle kabul edilmektedir. Bu görüş, dünyadaki güç dengelerinin sarsılması açısından doğrudur, ancak böylesi bir değişimin tek nedeni değildir.

Her ne biçimde olursa olsun, dünyadaki her kesimi doğrudan ya da dolaylı olarak etkileyen bu süreç, bir yeni karşıtlık durum ve stratejilerini ortaya çıkartan nedensel bir ilişki de yaratmıştır.

Küreselleşme olarak adlandırılan, eskisinden farklı toplumsal, ekonomik ve siyasal ilişkileri içeren devasa düzen tasarımının kapsayıcı asıl adı *Yeni Dünya Düzeni*'dir. Bu durum henüz bir düzen tasarımıdır; plan uygulamaya konulmuş ve sonuç elde edebilmek için çabalar sürdürülmektedir. Aslında bu olgu, var olan durumyla bir sonucu ve yeni düzenlemeleri gerektirecek oturmuş bir ilişkiler ağı değildir. Hepsinden önemlisi, değiştirmeye çalıştığı düzenin sahipleri, bu olguya yönelik olarak mücadelelerinde nasıl bir pozisyon alacaklardır, bu da belli değildir. Bir başka deyişle, planın başarıyla uygulanıp uygulanmayacağını tarafların başarı düzeyleri belirleyecektir. Taraflar; dünyanın büyük çapta ekonomik gücünü ve teknolojisini elinde bulunduranlar ile karşılarındaki bu güce erişme bilincinde olsun olmasın bu güçten yoksun olan toplumlar ve **ulus devlet**lerdir. Mustafa Kemal Paşa'nın deyişiyle, "ezen ve ezilen uluslar"ın savaşımının ta kendisidir.

YDD, egemen olabilmek için yere basmasını ve kurumsallaşmasını sağlamlaştıracığı üç ayak belirlemiştir kendisine. Aslında Küreselleşme olarak tanımlanmaya çalışılan bu süreç ve olgu, *Küreselleşme*'yi kendisi için bir ayak olarak, ama sağlam bir ayak olarak kullanma eğilimindedir. Öbür iki ayağı; *Özelleştirme* ve *Post-modernizm*'dir.

a- KÜRESELLEŞME

Küreselleşme, iki farklı ama birbirine bağıntılı biçimde hem algılanmakta hem de tanımlanmaktaydı. Birincisi; *gelişen teknolojinin Dünyayı daraltması ile iletişimin ve aynı zamanda ulaşımın hızliliğiyle doğru orantılı olarak, yeni ilişkiler ağının gerçekleştiği* düşüncesine dayanır. İkincisi ise; daha çok ekonomik içerikli bir tanımlama olmakla birlikte, *sermayenin vatanını terk etmesi ve vatanından bağımsızlaşması sonucunda uluslararası sermaye odalarının akışkanlığının hızlanması, kendisine yeni alanlar aramasıyla* ilintilidir.

Bu durumda, teknolojik olarak gelişmiş ülkelerdeki sermaye, kendi ülkesi içindeki artan rekabetten ve azalan ya da en azından artmayan kâr marjından rahatsız olarak, aynı zamanda ve özellikle daha fazla kazanç amacıyla teknolojik olarak gelişmemiş ama hem *insan kaynağı* hem de *ham madde kaynağı bol ülkelere* doğru yönelmiştir. Bu yönelimi sırasında hareketini kolaylaştıracak ya yeni kurumlar kurmuştur ya da var olan kurumları ele geçirmiş ve dünya ekonomisinde eskisinden daha etkin olacak durumda güçlendirmiştir.

Elbette ki bu, yalnızca yeni ekonomik ilişkiler düzenlenerek sonuç getirecek bir durum değildir. Bu amaçlanan sonucu netleştirecek yeni siyasal düzenlemelere gitme durumu, sermayenin manevra alanını genişletme amacından yola çıkarak, bir gereksinimdir.

Sermayenin kendi ülkesinden çıkması ve öbür ülkelere yönelmesi de yeni bir olgu değildir; ancak, Küreselleşme olarak deyimlediğimiz süreçte yoğunlaşmış olması bir gerçektir. Küreselleşme sürecini, sömürgeci kimliğini koruyarak eski niteliğinden ayrı kılan öge de budur.

Bu durumda, yasaları farklı olan ve kendisine yabancı ülkelere kâr sağlayacak olan sermaye, amacına yönelik uygulamaları gerçekleştirecek yaptırımlarda bulunma yolları arayacaktır. Bu yaptırımların yaşamsallığı, *uygulamanın gerçekleştirileceği ülkelerin, hem güçsüz ve savunmasız bırakılması, hem de gereksinimli bırakılması* ikileminde, çıkışı olmayan bir yola sürüklenmesiyle gerçekleştirilecektir. En azından bir başka çıkış seçeneğinin olmadığı vurgulanacaktır.

Güçsüz ve savunmasız bırakma, ulusal devletlerin güçsüz olan ekonomisinde iç çelişkiler yaratarak uygulanacaktır. Bunun en başta gelen ve önemli yolu, *etnik ayrımların* ve bunun hemen yanında *mezhepsel farklılıkların* çatışma yaratacak boyutta körüklenmesidir. Bunun için hiçbir yöntemden kaçınılmaz. Gerekirse *terör örgütleri kurulur* ve gerekirse insanlara dinsel inançlarının gerekleri uğruna insanlık dışı eylemlerde bulundurulur. Terörün karşıt yaratma ve kıskırtma gücünden yararlanılarak *ulusal güvenlik tehdidi* ortaya konulur. Ulusal güvenliğin ön planda olması, demokrasinin askıya alınması, biçimsel uygulanması ya da anti-demokratik uygulamaların alan bulması demek olur. Bu aynı zamanda ekonomik zayıflama göstergelerini çalıştırarak, kültürel ve bilimsel gelişmeye ket vurur ve böylece *siyasal bilinçlenme toplumun genelinde gerçekleşemez ya da geri kalır*.

Bütün bu koşullar altında ulusal devletlerin toplumlara gerçeklerden çok *kendilerine gerçek gibi gösterilen* oyalama esaslı kavramlar üzerinde çözüm getirmeyen tartışmalara girerek çelişkileri keskinleştirirler. Bu arada ülkenin siyasal yapısında özellikle dünyayla ve kıtalarıyla bütünleşme ve kaynaşma adı altında *bağımsızlıklarını kısıtlayıcı* değişikliklere doğru bir yönelim gerçekleşir. Asıl amaç, ülkenin ekonomik duvarlarının uluslararası sermayeye açık duruma getirilmesi ve bunun için de ülke halkının kabul edeceği "akılcı ortamlar"ın yaratılmasıdır. Gerçekte yapılan ise, *ülkenin ekonomik duvarlarının yıkılmasıdır*.

Bu akılcı ortamlar (!), yabancı şirketlerin çalışanlarına daha fazla ücret vermesi, üretimi yapılmayan ürünlerin sanayisinin ülke içine girmesi, daha ucuza mal edilme ve ekonomik ilişkilerin güçlendirilmesi adı altında yaratılır. 'Ucuz işgücünü', kendi ülkesinden daha ucuza çalıştıracak olan uluslararası sermaye, az gelişmiş ülkede düşük ücretle çalışan insanlara bu ücretten daha fazlasını vererek hem hoş görünecek hem de kazancını pekiştirecektir. Ancak teknolojik olarak, az gelişmiş ülkede herhangi bir yatırım yapmayacak, böylece o ülkenin bilimsel gelişimine katkı sağlamayacaktır. Daha da önemlisi, ekonomisi güçsüz olan ve bütün bu eylemler içinde güçsüzleştirilen

ulus devletler, *bilginin mala dönüştürülmesiyle* bilgiye ulaşma yolları tıkanacak, *Bilgi Çağı* diye adlandırılan süreçten, koşulları elvermediğinden, alıkonulacaklardır.

b- ÖZELLEŞTİRME

Küreselleşme, dünyanın küçülmesini sağlarken, bir başka öge olan Özelleştirme, devletin küçül(tül)mesini sağlayacaktır.

Özelleştirme yoluyla, ulus devletlerin bağımsızlık siyasaları içinde yer edinen *ekonomik bağımsızlık* yok edilir. Şöyle ki; bağımsızlık için çok önemli olan kültürel ve siyasal boyuttan sonra yine çok önemli bir boyutu kapsayan ekonomik bağımsızlık, ulusal ekonomi içinde üretim ilişkilerine yön veren üretim güçlerinin kamulaştırılmasını içerir. Devlet, bağımsız olabilmek için ekonomik alanın en azından belirli bölümünde denetimci ve girişimci rolünü halk adına üstlenir ve ekonomik alanda belirgin bir yer edinir.

İşte *Özelleştirme* denen olgu, bu durumda sınırlarını aşan sermayenin ekonomik alanı kendi lehine genişletebilmesi için bir araç, bu yolla kazancını arttırma adına da bir amaçtır.

Devletin, ekonomik alandaki yerinden çekilerek ortaya çıkarttığı boşluğu, uluslararası sermaye dolduracaktır. Bu dolgu, güçlü bir ekonomik girişim ister ve bu güç uluslararası sermayede vardır. Yeter ki bunun için uygun koşullar oluşturulsun. Bu koşulların oluşturulması işlemi, ekonomik alandan başladığı ölçüde, kültürel bilinç alanından yönlendirilmeler yoluyla yürütülür. Ekonomik denetimi kamu adına devlet eliyle sağlayan mekanizma zarar ettirilerek ekonomik koşullar hazırlanırken, sonrasında bu zararın reklamı da yapılarak toplum özelleştirmelere psikolojik olarak hazır duruma getirilir. Elbette ki kamuya hizmet amacıyla kurulan bu kurumların, kamu zararına işletilmesinden de geri durulmaz. Bunun sonucunda ortaya 3 önemli sorun çıkar : **Tekelleşme, Çete-Mafya ilişkileri, Terör...** Küreselleşmenin ve Özelleştirmenin ortaya koyduğu bu tablo bize Türkiye'nin 80 sonrasını çok rahat anımsatmaktadır.

Tekelleşme, ulusun özel sermayesinin, yapılandırılmaya çalışılan yeni küreselleşmeci liberal düzene henüz hazır olmamasının yanında oluşurken; bu yeni küreselleşmeci liberal politikaların oluşturduğu düzenin yapısal adıdır.

Çete-Mafya, boşalan ekonomik alandaki denetimsizliğin doğal olarak yasa dışı yollarla doldurulması, egemen kapitalist-sömürü sisteminin bir uzantısı, olgunlaşmamış belki olgunlaştırılmamış belki de bu koşullar altında hiç olgunlaşamayacak bürokrasinin statükocu tutum geliştirmesiyle **kara paraya** bulaşmasıdır.

Terör, ekonomik gücün zayıflatılması amacıyla muhakkak dış güçler tarafından oluşturulur. Nedense hep teknolojik olarak az gelişmiş ve teknolojiyi doğal olarak kendisi üretemeyen ülkelerde terör, çok çetrefil bir durum alır. Bir yandan terörün yaşandığı toplumlar siyasal alanda bilinçli düşünme özelliklerini yitirirken kendileri üzerinde oynanan oyunların ayırdına varamazlar. Bir yandan da YDD'ye uyum için sorunların temeliyle hiçbir ilgisi olmayan bin bir çözüm önerisinin çevrede dolaşıp durmasından haberli değildirler.

Ekonomik olarak küçülmüş devlet ya da küçültülen devlet, özelleştirmenin bir getirisidir. Özelleştirmenin getirisi ise işte bu dev boyutlu sorunlardır.

c- POST-MODERNİZM

Küreselleşme YDD'nin daha çok siyasal, Özelleştirme ise ekonomik boyutunu tamamlarken, kültürel boyutu ise *Post-Modernizm'e* bırakılmıştır.

Post-Modernizm, kültürel içerikli bir tasarımdır. Modernist düşünceye bir eleştiri ve modernist düşüncenin yerine oturtulacak bir yeni yaşam biçimidir.

Modernizmin dünya üzerine yerleştirdiği akılcı insan ve toplum modelinin yaratmış olduğu boşlukların zararlarını, yeniden tinsel bir içerikle doldurmayı amaçlar. Bu bir tekrardır, çünkü dünya kültürel gelişim çizgisi içinde dine öykündürücü ve dolayısıyla da geriye döndürücü bir işlevi bilinçsizce üstlenir. İnsanların giderek yalnızlaşmasına ve toplumdaki kopmasına bir çözüm gibi gözükse de, hem Hıristiyan toplumları için, hem İslam toplumları için din kavramını toplum yaşamında yeniden etkin duruma getirmeyi amaçlar. Böylece geniş halk kitlelerini oyalamanın, çağımızda yeni yöntemlerle bir yolu daha bulunmuş olur. Bu arada, 'din'in dokunulmazlığından yararlanılır. Çünkü din, toplumların yumuşak karnını oluşturur.

Post-Modernizm, din-toplum-devlet ilişkilerine yeni tanımlamalar getirmektedir. Bunun yanında Post-Modernizmin başka bir boyutunu *kültür dışalımı* oluşturmaktadır. 'Bireysel farklılık ve toplumsal ayrıklık' öznesi üzerinde odaklanan bu kültürel yapı, özgür insanlar söylemi adı altında aynı ürünlerin çeşitlerini tüketen bir topluma dönüştürülmektedir. Bu, dünya üzerinde egemenliğini ilan etmiş kapitalist ekonomik ilişkilerin ürün fazlasını pazarlamanın kültürel boyutunu oluşturmaktadır.

d- YENİ DÜNYA DÜZENİ = YENİ EMPERYALİZM

YDD, **Küreselleşme/Özelleştirme/Post-Modernizm üçgeni**, klasik emperyalizmin, tarihteki niteliksel ilişki düzenlemeleri farklı, ama sömürgecilik özelliğini yitirmeden karşımıza çıkmış görüntüsünden ibarettir. Emperyalizm bu gerçeğin ayırdına varılmasının önüne geçebilmek için, kendisine çiçekli bir elbise giydirmiştir. Bu elbise, kendisini yenileyen ve doğru devrimci taktikler belirleyen gerçek devrimciler tarafından yırtılacaktır; YDD'nin maskesi düşürülecektir.

2- TÜRKİYE'NİN DURUMU

Türkiye'yi mercek altına alacağımız asıl zaman dilimi 1980 sonrasıdır. Biri toplumsal-siyasal, biri stratejik ve biri de ekonomik üç önemli sorun, 1980 sonrası Türkiye'nin gündemini olanca ağırlığıyla işgal etmiştir.

a- EKONOMİK ÇÖKÜŞ

Türkiye'nin 80 sonrası ekonomik yapılanması, dünya liberal ekonomi politikalarına uyum sağlama çabasıyla geçmiştir. Ağır sanayinin devlet işletmelerinin denetiminde olduğu ekonomik yapı, liberal düzenlemelerle karma ekonomik modelden tek tip bir ekonomik işlerliğe doğru kaydırılmıştır. Üretim güçlerinin, özel girişimin sermaye birikimine dayanılarak geliştirilmeye çalışılması, kapital birikimini ve kapital birikimini doğru yönlendirebilecek olan bilgi birikimini iç dinamikleri yoluyla geliştirememiş olan ülkemizde, sermaye ve bilgi kaynaklarını edinmede dışa bağımlılığa sürecini artırmıştır.

Cumhuriyet'in oluşturduğu ekonomik alt yapıdan ayrılan bu niteliksel değişme süreci, teknolojik olarak gelişmemiş bir ülkede gerçekleştirildiğinde yalnızca ekonomik bağımlılığı değil, ekonomiyle birlikte toplumsal, kültürel ve özellikle de siyasal bağımlılık sürecini birlikte getirmiştir. Ağır sanayi, yeterli sermaye birikimi ülke içinde gelişmemiş yerli burjuvaziye değil, uluslararası sermaye ile işbirliği yapan burjuvaziye özelleştirmeler ya da daha doğru bir adlandırmayla, yabancılaştırma yoluyla satılmıştır. 'Kamu İktisadi Teşekküllerinin bu satılma süreci, kimi zaman maliyetinden bile düşük koşullarda gerçekleştirilirken, kimi zaman da ekonomik kurumların piyasadaki işlevleri yok sayılarak

yürütülmüştür. Bu yok sayılma sürecine kamu iktisadi kuruluşları siyasal yapının zarar ettirilmesiyle itilmiş ve özelleştirilmeye ekonomik bir kılıf hazırlanmıştır.

Orta direk -ya da orta sınıf- güçlendirilecektir. En azından belirlenen siyasal amaçlar bunu hedef almaktadır. Kapitalist gönenc (refah) toplumlarında görülen orta sınıfın güçlendirilmesi bir yana, ülkenin sınıfsal yapısının yeterince yerine oturmuyuşı, orta sınıfı liberal ekonomik politikaların uygulamaları altında zayıflatmıştır.

Buna karşın Anadolu Halkı, kapitalizmin az gelişmiş toplumlarında olduğu ve ilk gelişme sürecinde Kıta Avrupası ülkelerindeki biçimiyle varsılların daha varsıl, yoksulların da daha yoksul olduğu sınıflar arasında çatışma yaşanmasına uygun bir toplumsal yapıya büründürülmüştür. **Toplumsal yapının çökertilmesi**, ahlaksal bir yozlaşmayı birlikte getirmiştir. Sınıf çatışmalarının önüne, bu ahlaksal yozlaşmayı organize eden kültür dışalımının yaşamsallaştırılmasıyla gidilmiştir. Kültür dışalımının (ithalinin) bir başka getirisi liberal kapitalist sömürü toplumunun insan modelinin yaratılmasıdır; bütün ekonomik yoksunluklarına karşın sonuna dek tüketen, üretime değil tüketime endekslenen bir 'tüketim toplumu'.

Özal ile birlikte göze çarpan en önemli olgulardan biri de siyasal sistemle ilgilidir. Ülkenin değiştirilmek istenen ekonomik yapısı doğrudan siyasal yapısıyla bağıntılıdır. Değiştirilmek istenen siyasal yapıya yönelik uygulamalar ilk adımda köklü biçimde uygulanmamış, ülkenin siyasal temelleri tartışmaya açılmıştır. Ülkenin siyasal temelini, **Atatürk**'ün siyasal düşünceleri oluşturmaktadır; o zaman tartışılacak olan ve bir başka deyişle de eleştirilecek olan, Mustafa Kemal **Atatürk'ün tam bağımsızlıkçı ülke modelidir**. Devletin en üst basamakları, acımasızca, Kurtuluş Savaşı'nda Anadolu Halkı'nın kanları pahasına kurulan bu ülkenin bağımsızlıkçı yapısını dünyayla bütünleşme adına eskimiş bulmaktadır ve yeni modelleri **işbirlikçi basın** yoluyla pazarlamaktadır.

Anlaşılan o ki, YDD'nin ulus devletleri yıkma planları çok öncesinden hazırlanmıştır : Dini siyasal yaşamın odak noktasına koymak ve etnik kimliklerin zenginlik değil, ayrışma nedenleri olarak algılanması için politikalar üretmek... Tüm bunlar, dünyanın en büyük kapitalist gücü Amerika'nın desteklediği politik kimlikli kişilerce Türkiye'de de sergilenecek ve gerçekleştirilecektir.

12 Eylül 1980 ile birlikte Türkiye Cumhuriyeti'nde her şey değişmiş, değiştirilmiştir; iki şeyin dışında :

Biri Turgut Özal,

Öbürü de Turgut Özal'ın uygulamaya koyduğu **liberal ekonomik politikalar...**

Etnik ayrımcılığa da Özal döneminde uygun zemin hazırlanmıştır.

Etnik kimliklerin kültürel alandan siyasal arenaya yansımaları, ulus devlet kavramına karşıt bir kavramdır.

Ulus devlet bağımsızlıkçısıdır...

Ulus devlete karşıt oluşturulacak politikalar, doğal olarak bağımsızlıkçı politikaya karşıt olacaktır. Halkın ekonomik sorunlarına hiçbir çözüm getirmeyen etnik kimlik söylemleri ve tartışmaları aydınların ve insan hakları savunucularının eliyle yürütülmüştür. İnsanların temel yaşam koşullarını belirleyen 'ekonomik ölçütler' olmasına karşın, özellikle geri kalmış ülkelerde yürütülen ekonomik odaklı olmayan bu tartışmalar, hiçbir soruna çözüm getirmediği gibi, siyasal gündemi oyalama politikalarıyla halkın gerçekleri görmesini engellemiştir.

Siyasal alandaki savaşıma da ekonomik belirlenimden, etnik kimliksel belirlenime doğru kaymış ve bu arada deyim yerindeyse el altından uygulanan liberal kapitalist dünyaya eklemleme olma süreci, **devleti tefeci-tekelci-medya odaklı güçlerin eline terk etmiştir**.

b- DİN-DEVLET İLİŞKİSİ

Din, insanlık tarihinin en eski kavramlarından biridir. Tarih; insanın henüz küçük topluluklar durumunda yaşadığı zamanlardan kurumsallaşma aşamalarına değin, dinsel yetkenin (otoritenin) kullanımı yönünde araç durumuna getirmiştir. Dinin doğrudan hükmettiği asıl nokta insanın istencidir. Bu yargı, insanlarca yanlış yönlendirmeler ve çeşitli dogmatik söylemlerle yaşamı denetim altına almaya çalışır.

Eğer insanın bir ruhu olduğu kabul edilecekse, ruhun doyurulması ve doldurulması gereken bir "yan"ının olduğu da görülmek durumunda kalınır. Bu, ister Marksizm'de olduğu gibi bir afyon, ister bir toplumsal dinamik ve toplumsal bilinç hareketi ve ister yetkenin kullanım aracı olsun, "yan", din ile doldurulmakta ve bir biçimde ortak yaşama yönlendirilmektedir. İşte, **din ve devlet ilişkisinin kesişmesi** bu noktada ortaya çıkmaktadır. Dinin siyasal egemenlik adına bir baskı aracı olarak kullanılması ve tarihin çeşitli dönemlerinde -hatta günümüzde- yozlaştırılması genel olarak çıkardığı sorunların yanında kültürel yapının da işlerliğini zedeleyebilmektedir.

Tüm bu siyasal ve toplumsal soyutlamaların yanında Evren'ci zihniyet dini, siyasal alana uyarlamayı başarmıştır. 80 sonrasında iyiden iyiye baş gösteren laiklik tartışmaları Türkiye'de bir rejim sorununu ortaya çıkartırken, bir yandan savunma reflekslerini çalıştıran siyasal sistem, dinin dokunulmaz alanı nedeniyle sevimsiz (antipatik) bir durum almış bir yandan da uygulamaya açıkça konulan **yeşil-kuşak projesi**, ülkede, "**Atatürkçülük** adına" yapılan **Kemalizm** karşıtı bir uygulamaya sahne olmuştur. '**Küçük Amerika**' ve '**İlimli İslam**' çılgınlıklarının sıkça duyulduğu bu süreç; özgürlüklerin korunması adına demokratik önlemlerin öneminde **Kemalizm'in haklılığı**ni ortaya çıkartırken, eğitimden bürokrasiye dek Ordu dışında bütün kadroları eline geçiren **Yeşil Kuşak**, modernizm karşıtı bir gidişin ve genel toplumsal tehdidin baş sorumlusu gibi boy atmıştır. Bu durumda Türkiye, uluslararası İslamcı bir örgütte katmanlı (hiyerarşik) olarak alt basamaklarda bulunan ve başkanından buyruk alan birinin Başbakanlığına bile tanık olmuştur.

İşin en ilginç yanlarından biri, Türkiye, devleti ve halkıyla halen din devlet ilişkisinin ayrılabilip ayrılamayacağını tartışıp durmaktadır. Kimilerince bu yumuşak karın -din-

'adil bir düzen' için başvurulacak referansın ta kendisidir. 'İnsanların bir dini olabiliyorsa, insanların oluşturabildiği kurum olan devletin dini olmasına kim engel olabilir?' Dini düşüncenin devletin kendi eliyle siyasal yaşama montajı, köktenci siyasal tutumları benimseyen tarikatları, Demokrat Parti faciasından sonra, yeniden siyasal yaşamın vazgeçilmezleri arasına sokmuştur.

c- ETNİK AYRIMCILIĞIN TÜRKİYE'DEKİ SENARYOSU

YDD'nin **ulus devletleri yıkmak** için zayıflatma taktikleri geliştirdiğini belirtmiştik. Bu taktiklerin en önemlilerinden biri, **etnik ayrımları**, siyasal iradeye yansiyacak biçimde körüklemektir. İşin en ilginç yanı bu etnik ayrımlar önce sol fraksiyonlarla temsil edilmeye çalışılır, adına da '*ezilen ulus milliyetçiliği*' denir. İş bu derece ilginç kılan 2 öge şunlardır:

1. 'Sol', sınıfsal bilinç üzerine kurgulanır, etnik ayrımcılık üzerine değil,
2. Ulus devletler tek bir ulustan oluşur, yoksa birkaç parçalı ulusçuklardan değil.

Etnik ayrımcılığın ülkeyi, coğrafi stratejik açıdan tehdit etmesi nedeniyle **aşırı silahlanmaya** gidilir. On beş yıl boyunca, '**düşük yoğunluklu savaş**' sürecinin oluşturduğu anti-demokratik yaşam koşulları, ülkenin doğusunda uzun süreli olağanüstü

hal uygulamalarını birlikte getirir. Ülkenin bölünüp bölünmediği emperyalist ülkeler için şimdilik o denli önemli de değildir. **Bir terör örgütü olarak işlev gören PKK**, silah sanayisini zengin etme görevini yerine getirmiştir. Türkiye'yi gelecekte bekleyen asıl tehlike, **siyasallaşan etnik ayrımcılık hareketinin** bilinçlerde kurumsallaşması sürecidir. Bu süreç, belki de **Avrupa Birliği**'ne girme umudunun sürüklemesiyle zoraki olarak hem de devletin kendi eliyle tamamlanacaktır.

AVRUPA BİRLİĞİ HÜLYASI.. ya da YANILSAMASI..

AB, dünya sermayesini ezici biçimde eline geçiren ve **uluslararası sermaye imparatorluğu** adına **Elit'in tek dünya devletini** hazırlayan **CFR'nin Avrupa koludur**.

1963 Ankara Anlaşması'ndan bu yana, **Yüce Atatürk**'ün çağdaşlaşma projesi bağlamında Türkiye'nin yol almasına anlamlı bir katkı sağlamış değildir.

Hele 1.1.1996'da yürürlük alan Gümrük Birliği Anlaşması, Türkiye'nin tek yanlı bağımlılaşması sonucunu doğurmuştur. Prof. Manisalı'nın aktarımına göre;

"Yıl 1994... AB'nin yetkilisi Sir Leon Bretton, AB için hazırlamış olduğu Türkiye Raporunda; 'Türkiye ile imzalanacak **Gümrük Birliği** tümüyle AB'nin yararınadır: *İpler tamamen bizim elimizde, ekonomik ve ticari olarak büyük yararlar sağlayacağız.*' diyordu. Bu raporu Türkiye'de pek okuyan olmadı; okuyanlar da özellikle *gizlediler, sustular*". (**Avrupa Çıkmazı** adlı kitabından)

Gerçekten de, Birliğe tam üye olmaksızın benimsenen Gümrük Birliği, 6 yıl içinde toplam 62 milyar \$ gibi dev büyüklükte bir dış ticaret açığına yol açmıştır. Söz konusu rakam, Türkiye'nin toplam dış borcunun yarısını aşmaktadır. Ülke AB'ye pazar olmuştur.

" **Ulusal Program** çok iddialı bir terim. Hükümet de bu Programı desteklediğini söyledi. Çok ilginç! Acaba bu Programı kim hazırladı? Hükümet hazırladıysa, kendi kendimi destekledim diye bir ifade kullanamaz. Demek ki Program, bir hazır paket olarak sunuldu ve hükümet de "biz destekliyoruz" dedi. (Prof. Dr. Sinan Sönmez, Flash TV / Flash Gündem 22.04.2001, Kuşatılmışlar Ülkesi Türkiye, Ferhan Şaylıman)

Öte yandan, Kanadalı Prof. M. Chossudovsky, **Yoksulluğun Küreselleşmesi** adlı yapıtında uyarılmaktadır :

• Ulusal Program bir aldatmacadır...

- *Tablo öyle net ki, kral öyle çıplak ki, bu durum anlaşılmaz biçimde gözlerimizi kör ediyor!?*
DB, IMF, DTÖ 1940'lı yıllarda, ulus devletleri yok edip Elit'in tek dünya devletini kurması için oluşturulan kurumlar. 1922'lerde tasarlanan girişimlerin belgeleri ABD Kongre tutanaklarında.
Acı gerçeği bu belgelerden öğreniyoruz: dünya ve ulusumuz haince aldatılıyor!

DB, IMF, DTÖ, AB, NAFTA vb. örgütlenmelerin neredeyse 80 yılı aşan bir süre önce öngörüldüklerini aşağıdaki belgelerden açıklıkla, hiçbir çekinceye yer bırakmayacak kesinlikle öğreniyoruz (Taviloğlu, H. **Elit'in Kesin Emri : Küreselleşme. Ulus Devletlerin Tamamlanmak Üzere Olan Ortadan Kaldırılışı. Müdafaa-i Hukuk**, Nisan 2002, sayı 44, syf. 58-68). Yazar, ABD Kongre tutanaklarından alıntı yaparak, tereddütsüz biçimde sinsi planların giz perdesini kaldırmaktadır :

1922 – "Aşikâr olarak dünya elli veya altmış bağımsız devlete bölünmüş olarak kaldığı sürece insanlık için barış ve refah olmayacak. Ve yine aşikâr olarak, eğer her milletin kendini emniyete almak için girişmekte olduğu diplomatik mücadeleyi bitirecek bir uluslararası sistem oluşturulmazsa, geri kalmış insanların medenileşmesinde ve kendi kendilerini yönetmeleri konusunda süreklilik gösteren bir

ilerleme olmayacak. Bugünün gerçek sorunu, bir dünya devleti sorunudur.” (Dikkat! Sene 1922)

1944 – CFR'nin yayınladığı, “*Amerikan Kamuoyu ve Savaş Sonrası Güvenlik*” başlıklı çalışmadan bir alıntı: “*Kamuoyuna hakim olan bağımsızlık fetişizmi o kadar güçlü ki, devlet üstü bir organizasyona benzer bir şeye bile Amerika'nın üye olması için halkın olurluğunu almak çok zayıf bir ihtimal olarak gözükiyor. Bu konuda halkın eğitimi için kullanılacak yöntem çok iş düşmektedir.*”

1947 – CFR'nin iki üyesi, amacı Birleşmiş Milletler çatısı altında bir dünya hükümeti oluşturmak olan, Birleşmiş Dünya Federasyoncularını kurarlar.¹ Bu kuruculardan biri olan banker James Warburg, 1950 yılında ABD Senatosu'nda yaptığı bir konuşmada kendine güvenen bir edayla şöyle diyecektir : “*Sevsek de, sevmesek de bir dünya devletimiz olacak. Buradaki yegane soru; tek dünya devletinin fetihle mi, yoksa rızayla mı kurulacağıdır.*”¹ James Warburg, Federal Rezerv'in kurucularından ve CFR'ye ilk dönem mali kaynak verenlerden Paul Warburg'un oğludur. James Warburg 1959 yılında yazmış olduğu “*Batı Krizde*” isimli kitabında da şöyle diyecektir: “*Ulus devletler üzerinde kanunun hükmünü kurmakta başarısız kalacak olan bir dünya uzun süre daha ayakta kalamaz. Şimdi biz, tam bağımsız ulus devletlerden, tek dünya devletine geçiş süreci olan tehlikeli bir dönem yaşamaktayız.*”

Benzer alıntılarını artırmak çok rahatlıkla olasıdır. Metinlerin çok dikkatle okunması ve satır aralarının yakalanmasına çalışılmalıdır. Örtülü bir dil dikkati çekmektedir. Örn. 1944 tarihli belgede, ulusların bağımsızlık fetişizmini aşmak için halkın eğitimine çok iş düştüğüne dikkat çekilmektedir.. Aslında tarife bile gerek bırakmayacak açıklık, netlik ve kararlılıkta vurgulanmaktadır..

Anadolu Aydınlanması'nın, Türk Rönesansı'nın öncüsü Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Türk Devriminin amacını bize doğrudan kendisi tanımladı.

ATATÜRK'e GÖRE DEVRİMİN AMACI :

YAPTIĞIMIZ VE YAPMAKTA OLDUĞUMUZ *DEVRİMLERİN AMACI*,
TÜRKİYE CUMHURİYETİ HALKINI BÜTÜNÜYLE MODERN, BÜTÜN ANLAM
VE GÖRÜNTÜSÜYLE UYGAR BİR TOPLUM OLARAK KURUMLAŞTIRMAKTIR.
DEVİRİMİZİN TEMEL İLKESİ BUDUR.

BU GERÇEĞİ KABUL ETMEYEN ZİHNİYETLERİ YERLE BİR ETMEK
ZORUNLUDUR. BUGÜNE DEK ULUSUN DÜŞÜNME YETENEĞİNİ PASLANDIRAN,
UYUŞTURAN, BU ZİHNİYETTE BULUNANLAR OLMUŞTUR.

O TÜR ZİHNİYETLERDE YUVALANAN KARA DÜŞÜNCELER, BOŞ İNANLAR
(HURAFELER) KÖKTEN YOK EDİLECEKTİR. ÖLÜLERDEN MEDET UMMAK,
UMUT DİLENMEK, UYGAR BİR TOPLUM İÇİN AŞAĞILANMAKTIR. BUGÜN BİLİM
VE TEKNİĞİN, BÜTÜN KAPSAMIYLA UYGARLIĞIN OLANAKLARI BİZİ
BEKLERKEN; FİLAN YA DA FALAN ŞEYHİN ÖNCÜLÜĞÜNDE ÖZDEKSEL VE
TİNSEL (MADDİ-MANEVİ) MUTLULUK ARAYACAK DENLİ İLKEL İNSANLARIN
VARLIĞI, UYGAR TÜRKİYE TOPLUMU İÇİNDE ASLA KABUL EDİLEMEZ.

Bu tanımı ve konan hedeflerin, Türk Gençliği olarak anlamının ayırında ve bilincindeyiz. Cumhuriyet'in kendilerine emanet edildiği gençler olarak, kesin biçimde izlemcisi olacak ve er ya da geç, ne pahasına olursa olsun yaşama geçireceğiz. Bundan hiç kimsenin ama hiç kimsenin kuşkusu olmasın! İşte kararlılıkla ve yüreklilikle ve de son derece net olarak, buradan, Samsun'dan ülkemizin bu Küresel kısıkaçı yarmak için yapması gerekenleri herkese haykırıyoruz :

T Ü R K İ Y E'nin K E S İ N K U R T U L U Ş U

1. Türkiye, adım adım bağımsızlığını yok edip köleleştirmeye, parçalayıp sömürgeleştirmeye götürdüğü artık apaçık olan, insanlık tarihinin en ağır ve en sinsi kuşatması altındadır. Uluslararası sermaye imparatorluğu Elit'in bu ahtopot kollarını kırmanın biricik yolu; AB, Gümrük Birliği, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, IMF gibi piyon kurumlarla yapılan **tüm teslimiyet anlaşmalarının derhal iptal**dir. Çünkü bu **küresel kıskaç** boğuntusunda, **ülkemiz haraç mezat, üstelik de yabancılara satılmaktadır!**
2. Derhal özel yasalar çıkartılarak, yurdumuzu insafsızca soyup soğana çeviren işbirlikçi hortumcu sermayenin tüm malvarlığına hemen el konulmalı, yurtdışına kaçırılanlar ilgili ülkelerden nota verilerek istenmelidir. *Nedensiz ve ölçüsüz varsıllaşma* için varlık veya servet vergisi alınmalı, bir tür **EKONOMİ İSTİKLAL MAHKEMELERİ** kurularak bu vatan hainlerinden ve tüm ortaklarından hesap sorulmalıdır.
3. Tüm dış ve iç borçlar askıya alınmalı, *prangalanmış petrol ve madenlerimiz* işletilerek, kazandıkça bu borçlar ödenmelidir. { *O zaman halkımızın sağlığı ve eğitimi... için yeter kaynak da bulunacaktır..* }
4. İnsanlığın kurtuluşu için İRTİCA, KÖLELİK ve SİYONİZM'in kesin olarak yok edilmesi zorunludur.
5. Ülke yönetimine **namuslu kadrolar** getirilmelidir. Biz bize yeteriz. Bu ülkeyi ve Ulusumuzu yoktan yaratan **Yüceler Yücesi ATATÜRK**'ümüzün devrim ve ilkelerini çağın gereklerine uygun olarak **bilimsel akılcılık**la yorumlayıp yaşama geçirmek bizi kurtuluş yoluna sokmaya yetecektir. Küreselleşme belasının seçeneği *Kemalizm*'dir ve Türkiye 20. yy'da olduğu gibi gene tüm dünyaya öncülük etmelidir.

H â l â u y a n m a y a c a k m ı y ı z ? ?

Yüce Önder, bizlere sonsuz güveniyordu. En zor durumlarda bile Türk Gençliğine olan güven ve inancını yitirmemişti. İşte belgelerinden birisi :

" Her şeye karşın muhakkak bir nura doğru yürümekteyiz. Bende bu imanı yaşatan kuvvet, yalnız aziz memleket ve milletim hakkındaki ölçüsüz muhabbetim değil; bugünün karanlıkları, ahlaksızlıkları, şarlatanlıkları içinde sırf vatan ve hakikat aşkıyla ziya serpmeye ve aramaya çalışan bir gençlik gördüğümdür... "

{ *Ruşen Eşref Ünaydın'a armağan ettiği kalpaklı fotoğrafa yazdıkları, 24 Mayıs 1918* }

Dolayısıyla, bu kıvanç ve övünç verici güvene yaraşır olacak; Türkiye Cumhuriyeti'ni sonsuza dek bağımsız, özgür ve uygar olarak yaşatacağız.

Bu söz bizim!

Önder YILMAZ, MSc
ADD Pendik Şubesi Başkan Yardımcısı

Prof. Dr. Ahmet SALTİK
ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi / Marmara Bölge Temsilcisi

19 Mayıs 2002, Samsun